

Bilag.

Finansudvalgets spørgsmål til finansministeren og ministerens besvarelser.

FINANSMINISTERIET

Den 13. maj 1975.

Udvalget har ved skrivelse af 7. maj 1975 — finansudvalgets bilag 23.98 — stillet 12 spørgsmål i forbindelse med forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån (lovforslag nr. 200).

Spørgsmål 1.

Hvorledes vil rente- og afdragsbyrden påvirke statsfinanserne i de enkelte finansår i lånenes løbetid?

ad spørgsmål 1.

Af hensyn til sæsonsvingningerne i statens

nettobetalingen tænkes terminerne for afdrags- og rentebetalingen lagt i marts måned. Renteudgifterne i 1975-76 er afhængige af afsætningstidspunkt og -tempo, men vil næppe overstige 300 mill. kr. Det forudsættes herved, at renten fastsættes til 10 pct. p. a.

Hvis lånet deles i to lige store trancher på henholdsvis 5 og 7 år og hver tranche afdrages med lige store årlige beløb, første gang i slutningen af januar kvartal 1977, fordeler udgifterne til renter og afdrag sig således på de enkelte finansår:

mio. kr.	75/76	76/77	77/78	78/79	79/80	80/81	81/82
rente	300	600	475	350	225	100	50
afdrag	—	1250	1250	1250	1250	500	500
i alt	300	1850	1725	1600	1475	600	550

Renteudgiften er en konsekvens af den vedtagne finanslov, idet det store kasseunderskud medfører en tilsvarende forringelse af statens finansielle stilling.

Alternativet til udstedelse af statsobligationer ville være salg af nationalbankens obligationsbeholdning eller af andre fordringer med deraf følgende rentetab for nationalbanken. Da nationalbankens overskud er en statsindtægt, er virkningen af de alternative muligheder for indgreb over for likviditetsforøgelsen finansielt stort set den samme. Denne udgift er delvis indarbejdet i finansloven for 1975-76, idet nationalbankens overskud er budgetteret relativt lavt.

Spørgsmål 2.

Påtænkes det samlede lån afsat i finansåret 1975-76? I modsat fald bedes oplyst, hvor stor en del af lånet ministeren skønner vil blive afsat i indeværende finansår.

ad spørgsmål 2.

Den likviditetsforøgelse, som udstedelsen af statsobligationer tilsigter at begrænse, vil stort set allerede finde sted i finansårets første 3 kvartaler, og det er regeringens opfattelse, at afsætningen af obligationerne stort set kan ske inden for samme periode, uden at andre rimelige finansieringsbehov begrænses derved, hvilket er bestemmende for det tempo, hvori lånet udbydes.